

מ.א.

הרושקה ל. מ.ג. 2/76
מיסיבת ועדת הכספים
מיום א' כ"ט ניסן תשי"ד - 2.5.54
בשעה 10.00

חברי הועדה:

השתתפו:

- ג. גורי - היו"ר
- י. בדר
- מ.מ. גנזובסקי
- א. כהן
- ח. למדן
- ק. לוז
- א. סטופ
- ש. פרלשטיין

מוזמנים:

- מר וזילי - מנהל מירד התחבורה
- מר קיטרון - מ.מ. משרד המשפטים
- מר בזק - מזכיר הועדה.

א. סדר עבודת הועדה:

סדר-היום:

- ב. העלאת דמי רשיונות;
- ג. העברת מטעין למעין בתקציב הפזמוח של משרד התחבורה.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.

ח. רנבין:

אני רוצה להגיד שמתוך התפללות ולא דוקא מתוך התפעלות קבלתי את ההזמנה על 6 ישיבות בשבוע. אני חושב שזה יותר מדי.

היו"ר י. גורי:

אומר לכם מה הסיבה. לפני שהתפזרו כתבתי מכתב לחברי ועדת הכספים והסברתי שכדאי שנקיים כמה ישיבות בימי הנגיף. יל מנת שנטפיק לעבור על החמר. אחר כך קיימנו ישיבה ובה הצעתי תכנית. הסיבה הישיבות. החברים שהשתתפו בישיבה העדיפו רכוז הישיבות שבוע ההנגיף. לפני חידוש עבודת הכנסת מאשר פיצולן לכל הפגרה, והיתה הצעה שנקיים בישיבה. וג' שתי ישיבות בכל יום, ולי לא היתה ברירה אלא להסכים להצעה זו.

י. בדר:

אני רוצה להעיר כמה הערות. א. ידוע לוועדה
כאשר החלטנו על דמי רשיונות, החלטנו
הצעות להעלות דמי רשיונות תובאנה קודם כל לוועדה להתייעצות ולהחלטה. מיד
לאחר קבלת החלטה זו, שטר האוצר הסכים לה, שר המספטים העלה דמי
רשיונות מסויימים. לשאלתו של חבר הכנסת רובין, מדוע זה נעשה, הובטח
לו שהיתה אי-הבנה ודבר זה לא יחזור יותר. מאז, כל שבוע כשאני מקבל
את הרשומות אני רוצה שהתנועה להעלות דמי הרשיונות נמסכת בחזית שלמה.

אני מציע שבניסל את ההחלטה שלנו, ונשחרר
את שר האוצר מהבטחות שלו בענייניה אלה, כי אין זה יפה שבוקניקי הבטחות יחזיקו
ואין מקיימיהן אותן.

היו"ר י. גורי:

הדבר הפעור אותי הוא, יתכן, אינני בטוח,
שאני אסט בדר, כי כאשר מר רובין עורר
את השאלה ביטיבה האחרונה של ועדת הכספים, יחד אתו הצטרפתי, ונאמרתי שאני
אגיב. אינני בטוח אם עשיתי זאת.

מר. גזק:

כתבנו מכתב.

היו"ר י. גורי:

קבלנו החלטה; שלפני מפעילים עליה זו, צריכים
להביא את כל הפרטים לאישורנו. אם כתבנו
מכתב, פירוץ הדבר שאנו נסדר. אבל לאחר דברי מר בדר, אני חושב שנצטרך
לנקוט בצעדים בענין זה.

ח. רובין:

יובן העלאת דמי חולק על המספרים, אבל
נוסף לזה יש גם נוסף של הופעה שאף פעם
לא נדון ולא הוחלט עליו. אני מציע בענין זה, שבניצל את הזמן כדי להודיע
לשרים שעד לדיון בוועדת הכספים עליהם להקפיד ביצוע החלטות שלו.

כן מעניין אותי לדעת, אם נכתב מכתב לשר
האוצר, אם היתה תשובתו. אם אין תשובה, אני מציע להזמין את השרים לישיבה
שתקייים עוד הטובע.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שכולנו מאוחדים בדעה, שהועדה צריכה
להביא לידי בטוי את סדרת רוחה מסודר זה,
ואני מעטה זאת.

אשר לחלק השני של הצעתו של מר רובין, להקפיד
את בצוע ההחלטות, אני מתנגד לכך משני טעמים: א. אינני בטוח אם יש לנו
סמכות לכך, משום שאין זה בסמכותה של ועדת הכספים. אבל גם אילו היתה לנו
סמכות, הייתי רוצה זאת כמעשה חמור מבחינת האפקט שלו כלפי אלה שבאים
במגע עם האוצר, מסלמי המס. זה מעשה חמור מאד, שלא צריך כל כך להזדרז
לעשותו. משני טעמים אלה אני חולק על הצעתו של מר רובין, ואני מבקש
לא לעמוד על הצעה זו.

ח. למדן:

אולי נדחה את ההחלטה עד יום שלישי, רבינתיים
בברר את הדברים?

ח. רובין:

היות ושר האוצר נמצא בגינת החולים, מבקש
להזמין לישיבה הקרובה את המנהל הכללי של
האוצר ואת שר המספטים. אם תתקבל הצעה זו, אוכל לומר לפי שעה על כל
יתר הצעותי.

היו"ר י. גורי:

שר המספטים בודאי אינו חייב בענין זה.

מר קיטרון:

במסגלה יש נאחריות קולקטיבית, מה שידוע
למר רובין היטב, והכתובת הנכונה בענין

העלאת דמי רשיונות היא - שר האוצר. שר המספטים קבל העתק ממכתב זה לאינפורמצי
סלו. אבל אין הוא הכתובת הנכונה לוועדת הכספים.

ח. רוביו:

אני יכול להסתפק רק בדבר אחד, שיוזמן המנהל הכללי של האוצר, במקום שר האוצר, לישיבה בקטר עם ענין זה.

היו"ר י. גורי:

אני מוכן לעשות זאת, ואנו דוחים את ההצבעה ליום השלישי, לפי הצעת חברת הכנסת למדן, ואזמין את המנהל הכללי של האוצר לישיבה שתקיימה ביום שלישי.

י. בדר:

אני מציע שנעשה בכיזיה בנוגע למספר הישיבות הטבוע. לדעתי יסריקו יחסי הישיבות של היום.

אני שמעתי לא פעם מהיו"ר, לא מגיד הבטחה, אבל הודעה, שבישי הפגרה יקיימו ישיבות בענין תקציב הבטחון. אך בסדר היום של ישיבות הטבוע ישנם כל מיני ענינים אך לא עניני תקציב הבטחון.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שאין תועלת בביטול הישיבות כי את העבודה במילא נצטרך לעשות. אני חשבתי שאנו ניטיב לעשות אם נבצל חלק מההגרה באופן מרוכז על סנת להתקדם קצת. ואם אוחלט על 6 ישיבות, אני חושב שחבר ועדה שלא השתתף בישיבה שבה הוחלט על כך, אינו יכול לדרוש לבטל את הישיבות. אבל, כמובן, זוהי זכותם של חברי הועדה לטבות.

א. סטופ:

אני מציע שנכבד רק היום 2 ישיבות ולא יותר.

היו"ר י. גורי:

מה בנוגע לתקציב הבטחון, אני דוקא רציתי לקיים ישיבה זו, אבל איננו יכולים לדון על פרטי תקציב הבטחון רק בוועדת הכספים, אלא יש לקיים את הדיון בוועדה המסודרת. בכובע זה חשבתי לכנס את הועדה המסודרת, אבל לא יכולתי לעשות זאת כי היתה לי תאונה קלה ושכבתי שבוע ימים. אני חושב שאת הדיון בתקציב הבטחון נוכל לקיים היום ארבעון הבא אחר הצהריים.

ס. פרלסטין:

אני מציע ינקיים 3 ישיבות, אבל רק ישיבות בקר.

ח. למדן:

הצעתו של שר פרלסטין לוקה בזה שאנו יו איננו יושבים לכדנו, אלא עם מוזמנים שבאים מחוץ לעיר, אם לקצר, הייתי מזמרת לטבת היום ומחר.

היו"ר י. גורי:

אני טעמיד להצבעה את הצעות חברי הכנסת למדן ובדר.

ה צ ב ע ה

הוחלט לקיים רק ישיבת היום, יום א'.

היו"ר י. גורי:

שרם שאנו נכנסים לדיון בחוק מס מותרות, נשמע את שר רזילי על שנויים בתקציב הפיתוח של משרד התחבורה. שר האוצר הגיע לנו סכתב על שנויים בתקציב הפיתוח של משרד התחבורה. ובר במסר.... (קורא את המכתב) חברי הועדה רצו לקבל בימורים טפורטים ועל כן הזמנו לישיבה זו את שר רזילי, והחבריים יכולים להציג לו שאלות.

א.מ. גניחובסקי:

אני מצטער מאד, שיר התחבורה שהושבת
אותו על ספטל הנאטטים, הצליח לצאת
את הארץ וסר רזילי צריך לספוג את הסלקות בכקוסו.

בשבת ערב פסח, בסדינת ישראל שהיא ריבונית,
קבוצת צליינים הודיעה במפורט שאם לא יתנו לה לעבור בחיפה, יתהפך העולם.
סר התחבורה הביא את הענין למטסלה, והחליטו לחלל את סם ישראל ולחלל
את ריבונות ישראל ולהביא את האניה לחיפה.

היו"ר י. גורי:

מה ענין כאן לריבונות ישראל? ריבונות
ישראל נפגעת אם כוח מבחוץ מחייב אותה

לנהוג כן או אחרת.

א.מ. גניחובסקי:

אחרי שהודיעו תחילה שלא יתנו לאניה להכנס,
בא כוח מבחוץ והודיע שאם לא ירשו לעניה
להכנס לנמל, יזמינו את באי כוח העתונות ויפרסמו את הדבר בכל העתונות,
וכוח זה מבחוץ היו - הכמורה, הצליינים וחברת "גלוב". זוהי עובדה, ועובדו
זו המיטה עלינו חרפה. וזה נעשה בנמל חיפה. כאשר בא סר התחבורה והציע
להוסיף לנמל חיפה 300 אלף לירות, עכבתי את ההחלטה בענין זה.

אני חושב שאיננו יכולים לעבור על זה

בסתיקה.

נקודה שני - הכנסת החליטה על הקצבת מליון

לירות להקטת רכבת בתל-אביב. אם הכנסת החליטה על כך, זה אומר שהיא
רוצה ברכבת בתל-אביב. עכשו באים ומציעים להקטין הקצבה זו ב-427 אלף
לירות. מה פירוש הדבר? טוענים מבטי מסודר התחבורה, שהעבודה לא בוצעה
בסכום זה ועל כן דורשים להעביר את הסכום הזה לסעיף אחר. אני רוצה
שמברי הועדה יטעו למקום ויראו מה המצב בדיוק.

ח. לפרן:

בקשר עם דברי סר גניחובסקי אני רוצה
לוסר, שאחרי הישיבה הקודמת קבלתי כמה
טלפונים מאנשים שונים ששאלו אותי: האם נכונה הידיעה ב"מעריב" שבגלל
אביית הצליינים לא מיטרו את העברות מסעיף לסעיף בתקציב הפיתוח של
מסדר העבודה? אני הכחטתי את הדבר, ואני חושבת שאמרתי אמת. נכון סר
גניחובסקי עורר את השאלה, אבל לא בגלל זה נדחה האסדר. זה עושה רושם
קשה, שמברי ועדת הכספים, בגלל ויכוח בעצמן שבת, יכולים להסיק מסקנות
לעצם הענין.

לעצם הענין, אם לא ביצוע את העבודה

ונשאר עודף כסף, אני מבינה. אבל מדוע איננו מוצאים את הסעיף הזה
בתקציב הפיתוח החדש?

היו"ר י. גורי:

אבקש את סליחתכם, אבל ברגע זה מוסרים
לי סמך ארגוב מבקש להוסיף לסדר היום
סעיף על שחרור תוספת היוקר ממש הכנסה. אני חושב שתסכימו אם נדון
בסעיף זה בישיבת אחר הצהריים.

הוחלט לדון בסעיף שחרור תוספת היוקר ממש
הכנסה בישיבת אחר הצהריים.

ח. רובין:

אני חוזר לענין הנדון, ואני חושב שיש
בו שני דברים: דבר אחד הקשור עם הסברה
לאותן עבודות שבעשו או לא נעשו, ובענין זה נשמע הסברה. מצד שני יש
כאן ענין אחד שאינו קשור עם שנייה מוצדקים או לא מבחינת צרכי העבודה.
יש כאן משהו שאינו מבין. אלה אינם דברים מקריים. בצורה כזאת יכולים
לשנות את כל התקציב. אני שואל - מבחינת סדרי העבודה במטסלה - כיצד יתכן

שהיו מוטרים: יש דבר דחוף שאני רוצה לדבר, ומחר מבטלים אותו.

י. בדר:

קודם כל מציע בינתים להסיר מסדר היום ענין זה, כי לפי החוק העברה מסעיף לסעיף מצריכה הצעה משר האוצר, ושר האוצר פירוש הדבר - לא שר אחר, לא אגף התקציבים ולא שר האוצר. המכתב שנשלח אלינו אינו מכתב של שר האוצר אלא של אגף התקציבים וחתום על ידי מר ארנון.

בקודה שניה, זו לא רק לא הצעה של שר האוצר אלא מפילו לא של אגף התקציבים, כי מר ארנון כותב: "משרד התחבורה מבקש לאשר את השנויים המלה" אני חושב שאסור לדון בזה, וכל הצעה שתקלל היא בלתי חוקית.

אני חושב שאענין דיבר עליו מר בניחובסקי הוא במסגרת ענין חסור. אני יודע שהיו מביעים לנמל היה אלפי עולים, ואין סכנה יותר גדולה מאשר לעלות ברצה - אבל בשזה היה ענין של עולים, הם ישובו יומים, ושלוחה על המניה והסתכלו בסולחת, כי מסור היה להם לרדת בגלל השבת. אבל כשבאנו צליינים זה דבר כל כך חשוב, שתיבף ומיד השבת אינה שבת. זה מראה עד כמה לא התגברנו על רגש הגלות ורוח הסתולנות עדיין קיימת. אני חושב שהטענה של מר בניחובסקי צודקת מאד גם מבחינה פוליטית.

לעצם הצעת העברה מסעיף לסעיף, אין זו הצעה רגילה של העברה מסעיף לסעיף אלא ענין של שנוי תכנית. אני מבין שהדבר הזה לא עלה בנקל. בודאי משרד התחבורה היה שסח יותר אילו היה מקבל את הדרוש לו להשלמת העבודה בנסל מסקור אחר. כאן ישנה כפנינו עובדה ברורה של שנוי תכנית שנתגבש בחסידים של התקציב גלי הסכמת הכנסת. אני מוטר, שזה עושה את כל עבודת התקציב ללעג וקלס.

א. סטופ:

קודם כל ברצוני להעיר לדברי חברי הכנסת בניחובסקי ובדר. לפי עניות דעתי יש להבדיל בין מלכתחילה ובין בדיעבד. מלכתחילה יתכן שהייתם שגיאה, כי אני מבין שאנו חייבים להודיע לכל העולם שאצלנו השבת היא שבת. אמנם העולם הגוי לא בקלות יבין זאת, כי אין דבר כזה בעולם שבגלל יום א' אין נוסעים, אבל אנו בכל זאת יהודים ויש להודיע על כך לעולם. אך כאן נעשה הענין בדיעבד, ולא הרי זה כהרי זה, כשאמה מחזיק 1000 יהודים עוד 3 ימים באניה, אמה מוטר להם שמתוך מצוות העליה הם צריכים לקיים עוד מצווה - שמירת שבת. אבל כשאמה לוקח מספר צליינים, ומוטר להם כי מסור להם לרדת לחוף בגלל השבת, בדיעבד אילו הדבר היה בידי, הייתי מחליט כפי החליטה הממשלה, לא הייתי נותן להם לרדת 24 שעות וליצור לי שובמית נוספיה בעולם. ישנם דברים שמוטב לעבור עליהם בשתיקה. אבל הייתי דורש ממשרד התחבורה שלהגב יודיע, כי אנו יהודים ושוטרים על השבת.

לעצם הענין, היסוד המכתב אינו משנה ולא כלום לגבי עצם הענין, כי אילו מר רוזילי היה יודע ששר בדר יעורר את הענין, היה מבקש את שר האוצר לעשות זאת. אולם יחד עם זאת, גם אני חושב שיש בהצעה זו משום שנוי רדיקלי, אבל טרם ששמעתי את מר רוזילי אינני יכול להגיד ולא כלום.

ק. לוז:

לגבי הצעתו הפורמלית של מר בדר להסיר ענין זה מעל סדר היום, היות וכמה אלינו לא שר האוצר אלא אגף התקציבים - מה מוצר החוק? החוק אומר, ששר האוצר באיסור ועדת הכספים רשאי להעיר מסעיף לסעיף. פירוש הדבר שאם נאשר זאת, שר האוצר יעשה את הפעולה הזאת של העברה מסעיף לסעיף.

אין כל חובה ידוקה שר המוצר ימנה אלינו. בעוד מקום אין זה כתוב. לכן
מכתב זה מסדר הבטוח.

בענין חביתת היליניום, איננו נכנס לגופו
של ענין. ברור שחברי הועדה רצו לעורר את השאלות הנראות בעיניהם.
אבל זה צריך להסתכם בהצעה תקציבית. אני מציע אסוף לחברי הכנסת בדר
וגבובסקי להסחית לידה או לא לאשר לגמרי את ההצעה. אין כל הכרח להכנס
לויכוח בענין זה.

מר רוזילי:

אנחנו לא מבי צריך לענות על הצד הטכני
כיצד המוצר מנסה מכתב לוועדת הכספים, אבל
ברור שהוא מציין שסדר התחבורה מבקש זאת, ועל ידי כך שהוא מביא בפניכם
את הבקשה, זוהי הצעתו.

היות והתעוררה כאן שאלת חביתת היליניום, על
אף כל מה שהיה בעתונות, יש לי מה להוסיף כאינפורמציה. נוסף לחובה
המוטלת עלינו להודיע שישה שבועות בישראל, כפי שאמר מר סטון, - דבר שלמעשה
עשינו - ב"לויס רג' סטר" מסווג מראש שבטבות וחגי ישראל צריך להיבא
בחשבון שבתון שלם. כאשר הודיעו לי של ונית באופן דחוף 10 ימים לפני
הזמן; שנפל חיה קבל הודעה על בוא האניה, התגובה הטבעית שלי הייתה -
מדוע האנשים לא התחשבו בזה. לא אנחנו לפרטים, אבל נוצר כאן מצב
שהגדרה מלכתחילה וכדיעבד מתאימה לו.

אלה לא היו רק צליינים, אלא ברובם תיירים,
אבל הם נסעו לבית לחם ולא אלינו. הן השתמשו בחיפה כנמל מעבר לעבר
הירדן. התכנית שלהם הייתה, להופיע בפסחא שלהם - שבמקרה חל השנה יחד
עם חג הפסח שלנו, ביום הראשון - בכניסה הקדושה שלהם, ותכננו את כל
הנסיעה בצורה כזאת שירדו בזמן בכדי להופיע ביום ראשון. כל סרוב לתת
לאנשים את הנוחיות הרגילה של ירידת בנמל חיפה פירושה היה, שאנו יאבדו
על ידי כך את כל תכן הנסיעה שלהם. הצעתנו הייתה שהם יסעו לביירות ויחזרו,
את הירוצים, דרך נמל חיפה. בטלחה טלגרמה אליהם, והם ביררו את הדבר
, ולפי מהלך האניה לא הייתה שום אפשרות להספיק להגיע בזמן לביירות, ולכן
אנו עמדנו כאן בכני בעיה נוספת מחד: הארץ הזאת מתרעה כל הימים שהיא
מעונינת ימיירים - צליינים או לא צליינים - האם סותר לשו התחבורה,
תוך פל התנאים שנצרכו ליצור מצב שאניה עם 500 נוצרים נסעו לכניסה
הקדושה בבית לחם, לא תינתן להם האפשרות להגיע למקום זה, כי שום אפשרות
אחרת מלבד נמל חי ה, אינה קיימת.

כפי שסמעתם התערבה הרבנות הראשית; וראיתם
שכל זה לא הועיל. ברור שהיינו יסחיים מילו התערבותו של הרב הראשי הייתה
מביאה לפתרון. אבל כפי שאמר מר גניחובסקי לא הצליח הרב הראשי לעשות
שום דבר לא מצל הקרדינל ולא מצל מישהו אחר.

שר התחבורה מתוך התחשבות בכל הגורמים שעליהם
עמד מר גניחובסקי לא רצה לעשות דברים על דעת עצמו והביא את הענין
לממשלה, ומה שנעשה, נעשה על דעת הממשלה. ומה אנו עשינו? למעשה עשינו
דבר כזה, שנמל חיפה לא פעל באותה עת כמו בשום שבת אחרת, לא היו שום
פקידים ושום אנשים. המכס הסכים, לפי בקשתנו, לוותר על בדיקת המכס;
המטרה הסכימה לוותר על בדיקת הדרכונים, וערכו בערב שבת טופס עם שמות
שאותו העלו על האניה ורב החובל החתים את הנוסעים. כאשר האניה הגיעה
לנמל, חילול השבת היחיד היה בזה שחיכו מוכבי האניה והגיעו כלי רכב
בכדי לקחת את הנוסעים למקומותיהם.

לעצם ענין הפליון לירות, מה קרה כאן? ישנם
דברים שמסרד התחבורה חפשי לתכנן ולפועל בגבולות החוק והתקציב. ישנם
דברים שמסרד התחבורה תלוי בגורמים אחרים שהם שותפים לאותה פעולה.
במקרה של חציית תל-אביב יש לנו שותף ששמו עיריית תל-אביב. עיריית תל-אביב
תכננה את הפניית המוסררה מטעמים של שטפונות בעיר. באה העירייה למשרד

התחבורה בהצעה ואסרה: היות ועל ידי הפניית אפיק זה יתפנה מקום מאד
בוח לחציית הרכבת. עיריית תל-אביב תבעה ממשרד התחבורה השתתפות
בעבודה זו. ובחרי דיון במשרד התחבורה הסכים ליר התחבורה ועיריית
תל-אביב תשתתף במחצית הסכום ומשרד התחבורה במחצית הסכום, ואם מעריכים
שעבודה זו תסדך שלוש שנים ותעלה 5-6 מליון לירות, מחצית התקציב תפול
על עיריית תל-אביב ומחציתו השניה על משרד התחבורה. היות ועיריית
תל-אביב אסרה שהיא סוכנה לגשת לפעולה, ותכנון הנוסף צריך לעלות
120 אלף לירות, מציענו לבחון להוסיף גשנה שעברה מליון לירות לחלית זו.

לצערנו, מטעמי תקציב לא יכלה עיריית תל-אביב
לגשת לביצוע משימה זו כפי שהיתה צריכה לעשות. לכן נתקבל שהתקציב שלנו
שלא היה טרירותי ולא היה בלי תכנון, למעשה לא השתמשו בו למטרה זו.

א. סטופ: לפני חודש לא ידעתם על כך?

מר רוזילי: כל הזמן ידענו ולחצנו על העירייה, והעירייה
לחצה על משרד הפנים ובקושי הגענו לזה,
שניגסנו לתכנון, וגם את זאת לעת עתה עושים על חשבון החצי שלנו.

חברת הכנסת למדן שאלה, מדוע לא הכנסנו מעיף
זה לתקציב לל שנה זו. אותו סכום שנשאר מספיק, ולא נחוצים לנו סכומים
חדשים. אין שום ספק, שאם נגמור את התכנון לצריך לקחת 6-7 חדשים
ונגש להתחלת הפעולה, בתקציב הוא נצטרך להכניס סכום די הגון שלו נבקש
את אישורה של ועדת הכספים והכנסת.

אין אלה דברים מקריים ותכנון לקוי של
הממשלה. אנו מבקשים מכם לקבל את הצעתנו זו.

יתר הסעיפים נובעים מתוך ההתיקרות והמצב
ינוצר בארץ.

הנ"ר י. גורי: אני רוצה להוסיף לדברי מר לוז לצד הפורמלי
של העניין. מר לוז צדק בה לט, שהטענה
הפורמלית-החוקתית של מר גורד ומקרה זה אינה במקומה. אנו זה ימים
מעבירים מסעיף לסעיף לפי סכתה שמתקלים בנוסח זה. השנה גם כן עשינו
זאת בהיקף רחב למדי. וזוהי הפעם הראשונה שטר בדר מעורר שאלה כזאת.
ברור הדבר שאילו קבלנו את השקפתו היינו צריכים לבקש עכיו חוק מיוחד
כדי לתת תוקף לכל החלטה נתקבלה, לדעת מר גורד באופן בלתי חוקי. אם
מקבלים את השקפתו מחר יכול כל אזרח במדינה לתבוע לדין את הממשלה
שהיא פעלה באופן בלתי חוקי. אם מר גורד חושב שהחוק בנקודה זו אינו
בסדר, יציע תיקון בחוק. אני מבקש ממר גורד יסלק את הטענה הפורמלית
זו. לפי דעתי, העניין השל לאחלטה.

מר סיטרון: אני לומד כל יום דבר חדש. עד כה חשבתי
שאנשי המשפט הם פורמליסטיים. אבייטתפלא

שלא כך הדבר, וחברי הועדה הם פורמליסטים כיום. מהו העניין? החוק קובע
שטר האוצר ושאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לעשות פעולה מסויימת.
יש שתי אפשרויות: יש אפשרות שהמדובר בענין שסייך למשרד האוצר, ויש
שר האוצר הוא גם המבקש הפורמלי וגם המבקש המהותי. ישנם מקרים אחרים,
כמו המקרה שלפנינו, הבקשה נוגעת ממשרד אחר. במקרה זה שר האוצר
אינו אלה ציבור להעברת הבקשה לוועדת הכספים אם הוא סומך עליה את ידו,
הוא אינו היוזם.

אבל בין אם זה המקרה הראשון ובין אם
זה המקרה השני, ברור דבר אחד, שידוע למר גורד, שאם חוק מסויים מדבר

על נר מסויים, אין פירוט הדבר שהער בעצמו צריך לפעול. ישנם מקרים יוצאים מן הכלל שהוא צריך לפעול בעצמו. אבל בדרך כלל כל השרים ושאינם וחייבים, אם הם רוצים לעלות את עבודתם, להעזר על ידי עובדיהם, והאחריות היא על השרים. אם יש טקרה של בעיה תקציבית, אר האוצר בעזר על ידי עוזריו במגף התקציבים. לדעתי, זה הסדר הנכון, שמגף התקציבים, על דעת אר האוצר, יעביר את בקשת משרד התחבורה לוועדת הכספים.

א. כהן: שאלה לענין: רציתי לדעת את הטעמים להקטנת ההיקף בתחבת שירותי התעופה בלוד.

ח. רובין: בקשר עם הצד הפורמלי יש כאן שורה של שאלות שצריך לשקול, ואני חושב שהדיון הזה יש לו חשיבות מסויימת. השאלה הראשונה - האם יש במכתב זה פניה? אם אני קורא את המכתב, אין בו פניה, אלא אינפורמציה שנסדרת על ידי מגף התקציבים לוועדת הכספים. אילו מגף התקציבים היה מבקש, היה מוסיף את המספט - אני מבקש לאשר, ואז זה היה בסדר.

השאלה השניה - מי פנה. בטקרה זה פנה מגף התקציבים. האם מגף התקציבים מוסמך לפנות? אני אומר: יתכן, אבל סתם? - כשהוא יכתוב: בתוקף כתב מינוי שקבלתי משר האוצר בהתאם לסעיף זה וזה. קיטרון אסר שגם שר התחבורה יכול לפנות. אני חולק על כך. הוא אינו יכול לפנות בשום פנים ואופן, כי כתוב בחוק התקציב, שהמסדה על עניני התקציב הוא שר האוצר.

שאלה שלישית - האם הועדה יכולה לאשר סתם שלא נתבקשה? היא לא יכולה לאשר שום דבר שלא נתבקשה. אחרת אני סקר אציע העברות מסעיף לסעיף ואחם תהיו חייבים להצביע כל דבר.

היו"ר י. גורי: אני מבין שישנם חברי ועדה שניסחו המכתב אינו מניח את דעתם. אבל בעבר לא דקדקנו בענינים אלה. אני מציע אפוא שנאסר את ההצעה ונכתוב מכתב לשר המספטים בצירוף הפרוטוקול ונשאל אותו כיצד צריך לצבוג בטקרים אלה. זוהי אפשרות אחת, והייתי מציע לחברי הועדה לקבלה. אבל אם יש חבר אחד שאינו מוכן לקבל הצעה זו, מכתוב מכתב לשר המספטים ויבקש את חוות דעתו, ואם יהיה צורך, ישנו את נוסח המכתב.

א.מ. גנחובסקי: אני רוצה לדעת, אחרי בוא מניית הצליינים, מה עשיתם כדי לדבר כזה לא יקרה להבא? האם אני יכול לקבל את הנוסח שהודעתם לכל הקונסוליות וחברות הנסיעות, ומה בעטה ביחס לחברת "גלוג", ולמחר כל מה שעשתה, האם יש לה עוד זכות להתקיים בארץ?

י. בדר: אני מסכים עם קיטרון בדבר אחד, שחובת הצליינים משרד המספטים למסור על הצד הפורמלי. אבל אני מתלבט על דעתו, שיש לאיזו שהוא משרד איזה שהיא עמדה בנוגע לתקציב הפיתוח מחוץ לשר האוצר. שר האוצר אינו צבור אלא בעל הבית היחיד על תקציב הפיתוח, וזה אחד המקרים שמסור לשר האוצר להעביר סמכויות. אני גם חושב ששר האוצר צריך לייצג כאן את הענין ולא משרד התחבורה.

היו"ר י. גורי: בעצם ישנם כמה דברים מוטכטי על כולנו: א. שכל מכתב המבקש להעביר מסעיף לסעיף צריך להיות מנוסח בצורת פניה בולטת וברורה מאיזה בותנת מקום לשום פירוט.

ג. יועדת הכספים צריכה לקבל פניה כזאת, גיין אם זה יין לתקציב הרגיל וגיין אם זה יין לתקציב הפיתוח - מטעם סר האוצר.

ג. הדבר היחידי המוטל בספק, שעליו צריך לקבל תשובה הוא - האם סכומים כאלה צריכים להיות חתומים על ידי סר האוצר, או יכול להיות חתום עליהם הממונה על אגף התקציבים.

האם חברי הועדה מוכנים לאשר את הצעת ההעברה ואחר כך להציג את המלאה הפורטלית, במידה שהיא קיימת, או שהם מבקשים לדחות את ההצבעה עד שנייטג את העניין סדרו הפורטלי?

א. סטופ: אני מציע יהיום בסתפק בזה, ובצביע והפרוטוקול יועבר לסר האוצר.

י. גדר: אני חושב שמה שדרוש כאן, זה ביטוח החלטה בצורה זו: סר האוצר, במיטור ועדת הכספים, מעביר... "אני מציע שסר גורי יבטח את החלטה.

סר קיטרון: ההחלטה צריכה להיות בנוסח זה, לארסות לסר האוצר להעביר.

י. גדר: אני טוען שהועדה אינה יכולה להרשות סתם. היא מוכרחה להוסיף את אישורה להצעה מסויימת של סר האוצר. אני מציע שבכתוב: בהתאם לסעיף זה וזה, ועדת הכספים מאשרת את ההעברה מסעיף לסעיף.

א.ס. בניחובסקי: אני מציע שבקבל החלטה, שעל סדר החבורה להודיע שהיא תמכה גם לקובטוליות וגם לאלה העוסקים בספנות, שבמלי ישראלי סגוריה בשבתות והטועדי ישראל.

היו"ר י. גורי: אינני יכול להעמיד להצבעה הצעה זו מטעם פשוט - מילן סר בניחובסקי הציע לא לאשר את העברה מטעם שהוא מביע מי אמון לסר החבורה, הייתי מעמיד זאת להצבעה. אבל הוא אינו יכול להציע לוועדת הכספים שתתפל בעניינים שאינם בסמכותה.

א.ס. בניחובסקי: אני חולק על כך. כאשר דנו על תקציב מסדר המסחר והתעשייה חיינו את המסדר לתת הוראה על כשרות. אנו דנים עכשו במל חיפה, לפני שאני מצביע אני רוצה לקבל תשובה, אם במל חיפה סגור אסבת או פתוח.

היו"ר י. גורי: אינך יכול להציע לנו שבקבל החלטות בעניינים שאינן לנו סמכות לעשות זאת.

ישנה הצעה שאני מכתוב סכתס לסר האוצר, שבתקף סעיף זה וזה של חוק התקציב, דנה ועדת הכספים בעקבות סכתס סיוס זה וזה, והחליטה לאשר את העברה מסעיף לסעיף לפי המפורט.

ח. רובליו: אם יוצרע על שאלת האיסור או אי-איסור, הצעתי היא לא לאשר את הסעיף המדבר על בניית סני דאיפיה ג-300 מלף לירות.

אני הורית בנוסח המכתב אינו יכול לסטס נושא להצבעה. אני מסכים להצבעה רק על יסוד ההנחה שתקויים הולעת היו"ר, שהמספר המגוים יוחלף במספר גלתי פגום ואשר יכול לסטס יסוד להחלטה. אם קיימת הבטחה סגור זה, לא מתנגד.

היו"ר י. גורני:

גבי המכס, אבל איננו יכול להסכים להגדרה
"מבנה" ו"יציע לוטר" אינו מניח את הדעת.

ח. רובין:

אני מוכן לוטר: החלפת המסמך הלקוי.

היו"ר י. גורני:

אני מסתפק בזה.

ח. רובין:

עדיין לא קבלתי הסבר על ענין שני הרציפים.

מר רוזילי:

לשאלתו של מר כהן על סדרי הנוחיות לנוסעים
בסדה התעופה בלוד, אנו מוציאים לפועל סנדיים
גדולים במטביה על חשבון התקציב של השנה שעברה. אנו נסנה את כל סדרי
הנוחיות לבאים וליוצאים. מולם מלבד זאת יש שאלה של צריפים ובנינים
הנחוצים לחברות אחרות. וכאן הכנסנו סכום שלא הוצא גם בן מתוך זה שלא
יכולנו להשיג את הסכומים, ולא הוצאנו לפועל את כל התכנית.

לשאלת מר בניחובסקי ביחס לחזור לקונסלויות
וחברות נסיעות, דבר זה צריך להעשות על ידי מסרד החוץ ולא על ידי
מסרד התחבורה. מה שנוגע ל"גלוב", איננו חושב שמסרד התחבורה יש לו
סמכות לאסור על קיומה.

אשר ל-300 מלף לירות לבטל חיפאן, עם מוציאים
לפועל עבודה שתעלה 5 מיליון לירות. בתקציב של השנה היה הסכום שנקוב
פה.

היו"ר י. גורני:

אני מעמיד להצבעה את הצעת העברות מסעיף
לסעיף בתקציב הפיתוח של מסרד התחבורה.

ה צ ג ע ה

הצעת העברות מסעיף לסעיף בתקציב הפיתוח
של מסרד התחבורה - א ו ט ר ה.

היו"ר י. גורני:

הישיבה נעולה.

הישיבה נבעלה בטעה 13.10